

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11739/2016-ERU

V Ostravě 15. srpna 2017

Č. j. 11739-14/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-11739/2016-ERU a zahájeném dne 28. listopadu 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-11739/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] tím, že v rozporu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona nebyl v období od 1. února 2005 do 27. listopadu 2016 registrovaným účastníkem trhu, se analogicky podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017, zastavuje.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“) bylo s účastníkem řízení dne 28. listopadu 2016 zahájeno správní řízení ve smyslu ust. § 46 správního řádu pro podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů, jež byly do správního spisu převzaty dne 10. listopadu 2016, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 11739-2/2016-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 15. listopadu 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 11739-3/2016-ERU, kterým byla účastníku řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona uložena pokuta ve výši 60 000 Kč, opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 28. listopadu 2016.

Proti příkazu nepodal účastník řízení odpor.

Ve dnech 12. a 13. března 2017 byla Úřadu doručena elektronickou poštou, a následně dne 7. dubna 2017 i do datové schránky, žádost účastníka řízení o dodatečné přehodnocení příkazu ze dne 15. listopadu 2016 a prominutí uložené pokuty, jejíž přílohu tvořila kopie rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. listopadu 2014, č. j. [REDAKCE] - [REDAKCE], kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost provedené dražby. Z tohoto rozsudku vyplývá, že účastník řízení pozbyl vlastnictví k malé vodní elektrárně [REDAKCE], na kterou byla vázána licence k výrobě elektřiny č. [REDAKCE] v dražbě konané dne 5. září 2003.

Rozhodnutím Úřadu ze dne 4. července 2017, č. j. 07286-2/2017-ERU, byl shora citovaný příkaz zrušen ode dne právní moci příkazu, tj. ode dne 7. prosince 2016. Úřad v rozhodnutí konstatoval, že vydaný příkaz byl v rozporu s právními předpisy. Účastník řízení totiž v průběhu správního řízení doložil, že v nedobrovolné dražbě, konané dne 5. září 2003, pozbyl vlastnictví k malé vodní elektrárně [REDAKCE], na kterou byla vázána licence k výrobě elektřiny č. [REDAKCE], udělená účastníkovi řízení k výrobě elektřiny. Z uvedeného vyplývá, že účastník řízení již ode dne 5. září 2003 nemohl předmětné energetické zařízení, k němuž se vztahovala licence, provozovat a elektřinu vyrábět, tím méně tedy elektřinu dodávat do distribuční soustavy. Z hlediska porušení povinnosti registrace účastníka řízení jako výrobce elektřiny u operátora trhu, která byla předmětem vedeného správního řízení, nemohlo mít opomenutí účastníka řízení žádný dopad na činnost operátora trhu. Nadto je třeba dodat, že licence č. [REDAKCE] byla na jeho žádost zrušena rozhodnutím Úřadu č. j. 00900-3/2017-ERU ze dne 23. ledna 2017, a to ke dni 11. února 2017. Závěrem Úřad konstatoval, že v posuzované věci nebyla naplněna materiální stránka správního deliktu, neboť jednání účastníka řízení nebylo společensky škodlivé. Jednání spočívající v neregistrování účastníka řízení jako výrobce elektřiny, který však žádnou elektřinu nevyrábí a energetické zařízení ani nemůže provozovat (byť je držitelem příslušné licence), nenaplnuje znak správního deliktu, spočívající ve společenské škodlivosti takového jednání, ani v míře zcela nepatrné.

Uvedené rozhodnutí bylo do správního spisu vloženo dne 11. srpna 2017, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 11739-12/2016-ERU.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-11739/2016-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,

a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení byl ode dne 6. února 2002 do 11. února 2017 držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] pro provozovnu „[REDAKCE]“ o celkovém instalovaném elektrickém výkonu ve výši 0,050 MW.

V nedobrovolné dražbě, konané dne 5. září 2003, pozbyl účastník řízení vlastnictví k malé vodní elektrárně [REDAKCE], na kterou byla vázána licence k výrobě elektřiny č. [REDAKCE].

IV. Právní hodnocení

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona se dopustí držitel licence na výrobu elektřiny tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 23 odst. 2 písm. a) až i) nebo písm. k) až r) energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným správním deliktem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, z něhož plyne, že výrobce elektřiny, tj. držitel licence na výrobu elektřiny, je povinen zaregistrovat se do 30 dnů od udělení licence na výrobu elektřiny u operátora trhu; zaregistrováním se výrobce elektřiny stává registrovaným účastníkem trhu. Tato povinnost je v energetickém zákoně zakotvena s účinností ode dne 30. prosince 2004 [před 1. lednem 2016 v ust. § 23 odst. 2 písm. n)].

Den rozhodný pro počátek běhu 30denní lhůty k registraci u operátora trhu je den účinnosti novelizované právní úpravy energetického zákona, tj. 30. prosinec 2004. Dne 1. února 2005 tedy již měl být účastník řízení v souladu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) [a před 1. lednem 2016 dle ust. § 23 odst. 2 písm. n)] energetického zákona registrovaným účastníkem trhu.

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení byl držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] a to ode dne 6. února 2002 do 11. února 2017, ač ode dne 5. září 2003 nemohl malou vodní elektrárnu [REDAKCE], k níž se vztahovala licence, provozovat a elektřinu vyrábět, neboť pozbyl vlastnictví k elektrárně. Účastník řízení tedy nemohl elektřinu dodávat do distribuční soustavy.

Formální a materiální stránka správního deliktu

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], porušil ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, když v období od 1. února 2005 do 27. listopadu 2016 (tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení) nebyl registrovaným účastníkem trhu, čímž naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona.

Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky správního deliktu je třeba vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt.

Pro účely posouzení je nutné přihlídnout zejména k tomu, že účastník řízení již ode dne 5. září 2003 nemohl malou vodní elektrárnu Březanec provozovat (ztráta vlastnictví v nedobrovolné dražbě) a tedy nedodával elektřinu do distribuční soustavy, a také k tomu, že účastník řízení je podnikající fyzická osoba, která dle vydané licence mohla provozovat provozovnu s celkovým instalovaným elektrickým výkonem pouze ve výši 0,050 MW.

Aby mohl správní orgán postihnout delikventa za spáchání správního deliktu, musí být naplněna jak formální, tak i materiální stránka vytýkaného správního deliktu. V daném případě dospěl správní orgán k závěru, že vytýkané jednání účastníka řízení v období od 1. února 2005 do 27. listopadu 2016 sice naplnilo formální stránku správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, nenaplnilo však materiální stránku uvedeného správního deliktu pro nepatrnou společenskou škodlivost. Je tedy nutné konstatovat, že vytýkané jednání účastníka řízení není správním deliktem dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, a proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. o zastavení správního řízení vedeného s účastníkem řízení pod sp. zn. OSR-11739/2016-ERU.

Správní orgán řízení zastavil analogicky podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „přestupkový zákon“), když postupoval podle ust. § 112 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Analogie podle přestupkového zákona byla použita proto, neboť správní řád zastavení řízení z důvodu, že výše popsany skutek není přestupkem, neupravuje.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava